

N:o 228.

Af Herr **Ola Jönsson**: Om upphörande af åtskilliga från kyrkorna i vissa orter hitills utgående afgifter.

Följande föräldrade, i närvarande tid orimliga utgifter af kyrkorna böra afskaffas:

1:o) Vaxljusmedel. En kvarlefva från katolska tiden, då själamessor höllas för aflidna och vaxljusen användes i kyrkorna för att höja effekten af kyrkogudstjänsterna; men då numera sådant icke förekommer, äro dessa medel för sitt afsedda ändamål obehöfliga.

2:o) Biskopens studieskatt. Äfven denna skatt tyckes numera vara obehöflig och är äfven en afgift, som leder sitt ursprung från den gamla goda tiden, då det ansågs nödigt att med kyrkans medel bidraga till biskoparnes underhåll. Af gamla föreskrifter och kungabref synes, att denna skatt utgått, under det Danska Kronan innehade vissa provinser, som numera tillhöra Sverige, till Köpenhamns universitet men förlänades sedan åt biskopen i Lund och har sedermera alltjemt tillfallit honom. Då säkerligen Lunds väl-lönte biskop kan undvara denna inkomst, bör denna afgift af kyrkorna upphöra att utgå.

3:o) Consistorii statslön. En afgift af hvarje kyrka, tillkommer konsistorie-notarien, som i närvarande tid väl utan denna inkomst af kyrkorna kan vara tillräckligt aflönad, hvadan denna inkomst af kyrkorna bör försvinna.

4:o) Amanuensens och pedellens lönetillökning bör ej längre besvära kyrkorna, hvadan dessa afgifter rättvisligen böra afskaffas.

5:o) Landskamererarens arfvode, som utgår af hvarje kyrka, bör äfven indragas sedan kyrkoräkenskaperna ej numera vålla denne embetsman något besvär, utan blifvit kommunernes enskilda angelägenhet.

6:o) Bibeltrycks-tunnan bör likaledes indragas, enär denna afgift icke mera för sitt afsedda ändamål anses nödvändig och enär denna skatt så till vida är orättvis, att den utgår lika väl af mindre som större församlingar.

Dessa afgifter, der de ännu utgå, anser jag, såsom ofvan är antydt, icke böra längre utgöras, hvadan jag föranlåtes vördsamligen anhålla:

det Riksdagen täcktes för sin del besluta upphäfvandet af alla här ofvan omförmälda afgifter.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Ola Jönsson.

N:o 229.

Af Herr Ola Jönsson: Om lindring i den en del kronoskatte-gatehus till kungsgården Hjelmshult åliggande dagsverksskyldighet.

Vid sistlidne riksdag väckte jag motion om lindring i den en del kronoskatte gatehus till kungsgården Hjelmshult åliggande dagsverksskyldighet; till hvilken motion Riksdagen då ansåg sig ej böra lemna bifall. Under sådant förhållande kan det måhända synas opåkalladt, att jag ännu en gång härmed besvärar Riksdagen; men billigheten och rättvisan i mitt förslag manar mig att äfven nu framlägga det-samma; hvadan jag under återopande af i förutnämnda motion anförda skäl finner mig föranlåten vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville besluta lindring uti ifrågavarande dagsverksskyldighet, i enlighet med till Kongl. Maj:t ingifvet förslag; eller hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes anbefalla undersökning, för utrönandet af den dagsverksskyldighet, som hvart och ett af meranämnda torpen rättvisligen och billigtvis bör åligga, samt sedan bevilja den lindring i oftanämnda dagsverksskyldighet, hvartill denna undersökning kan föranleda.

Hvarjemte jag anhåller, det Stats-Utskottet, till hvilket motionen torde blifva öfverlemnad, behagade ännu en gång, från Kongl. Finans-departementet, requirera der befintliga, för frågans utredning nödiga handlingar.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Ola Jönsson,
